

Hørings svar på udkast til Lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Ved høringsbrev af 24. marts 2021 har ministeriet anmodet en række organisationer om at afgive et hørings svar på udkast til Lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Høringsfristen er fastsat til den 31. marts 2021.

Tænketanken Justitia er ikke blevet anmodet om at afgive et hørings svar, hvilket er påfaldende og beklageligt i betragtning af, at Justitia har været ganske aktiv i debatten om de retssikkerhedsmæssige problemer, der knyttede sig til aflivningen af alle danske mink og de erstatningsretlige problemer, der knytter sig hertil.

Justitia er derfor først efter høringsfristens udløb blevet opmærksom på lovudkastet og har som følge heraf ikke rettidigt kunnet afgive et hørings svar. Justitia må derfor i lyset af dette begrænse sig til at afgive et hørings svar, som koncentrerer sig om nogle helt overordnede retssikkerhedsmæssige problemer.

Justitia skal indledningsvis bemærke, at høringsfristen er endog usædvanlig kort. Uanset lovforslaget primært kun berører et enkelt erhverv og dets følgeerhverv, og uanset lovforslaget tilsigter at gennemføre en allerede indgået politisk aftale med et flertal i Folketinget bag sig, finder Justitia det retssikkerhedsmæssigt meget betænkeligt at hastebehandle en lovgivning, hvor lovteksten og de tilhørende bemærkninger er udformet på en sådan måde, at det er vanskeligt for såvel høringsparter som de direkte berørte erhvervsdrivende at overskue den foreslåede regulering og dens konsekvenser.

Lovforslaget er præget af, at det på en række vigtige områder ikke direkte regulerer retsstillingen, men lægger op til, at centrale problemstillinger i stedet efterfølgende skal reguleres af ministeren i bekendtgørelsesform. Dette er ud fra et demokratisk og retssikkerhedsmæssigt synspunkt betænkeligt, idet det i realiteten begrænser Folketingets muligheder for at debattere lovforslagets egentlige konsekvenser for erhvervslivet og træffe beslutninger på et oplyst grundlag om udmøntning af den politiske aftale, der danner grundlag for lovforslaget.

Som lovforslaget er opbygget, er der en reel risiko for, at det bliver ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri der i realiteten egenhændigt fastsætter principperne for erstatningsudmåling og dokumentationskravene til den enkelte virksomhed, som søger erstatning.

Det bør efter Justitias opfattelse i videst muligt omfang være helt uafhængige taksationskommissioner, som kan fastlægge erstatningsprincipperne og fastlægge dokumentationskravene uden en politisk styret detaljeregulering.

Retssikkerhedsmæssige hensyn tilsiger derfor efter Justitias opfattelse, at ministeren alene får kompetence til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om sagernes behandling i bred forstand.

Justitia finder endelig, at det af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed er af afgørende betydning, at taksationskommissionernes afgørelser hurtigt kan undergives en prøvelse ved en uafhængig domstol. Det bør således overlades til de berørte virksomheders frie valg, om de ønsker efterprøvelse ved en overtaksationskommission eller om de ønsker at gå direkte til domstolene.

Da antallet af sager som skal undergives domstolsbehandling på den ene side formentlig vil være begrænset og på den anden side bedst behandles under medvirken af sagkyndige dommere, finder Justitia, at det bør overvejes enten at henlægge alle sager til Sø- og Handelsretten eller alternativt til en byret i Vestre Landsrets kreds og en i Østre Landsrets kreds således, at byretten ved behandlingen af disse sager skal sættes under medvirken af sagkyndige dommere.

Med venlig hilsen
Henrik Rothe
Projektleder i Justitia
Adjungeret professor, CBS.

JUSTITIA

Mobil/Cell +45 24 81 00 71

E-mail: henrik@justitia-int.org<http://www.justitia-int.org>

